

§

KANCELARIA SENATU

03980200739279
RPVW/3173/2023 P zał.
2023-02-13

Eugeniusz Szymala

Szczecin, dnia 6 lutego 2023 r.

Senat

Rzeczypospolitej Polskiej
Komisja Praw Człowieka Praworządności i Petycji
Warszawa

ID:03980300020487
SCP/486/2023

PETYCJA

w sprawie wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą
w celu nowelizacji ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach
z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 504)

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 2 ust. 2 pkt. 1 oraz ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 poz. 870) – wnoszę petycję w sprawie wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą w przedmiocie nowelizacji ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 504) – **poprzez wprowadzeniu do niej zapisów o pozbawieniu byłych etatowych członków PZPR świadczeń emerytalnych za okres pracy na etacie komórek organizacyjnych PZPR.**

Na podstawie art. 4 ust. 3 w/w ustawy o petycjach uprzejmie oświadczam, że nie wyrażam zgody na ujawnienie moich danych osobowych jako osoby wnoszącej petycję.

W uzasadnieniu petycji uprzejmie podnoszę, że dalsza naprawa Rzeczypospolitej powinna polegać także na tym, aby pozbawić przywilejów emerytalnych **etatowych działaczy PZPR, którzy w okresie od założenia tej partii do zakończenia przez nią działalności – byli jej etatowymi pracownikami, czyli - byli typowymi partyjnymi aparaczkami.**

W owych dawnych czasach to PZPR o wszystkim decydowała, a udziałnymi „księżętami” byli I sekretarze KW PZPR w województwach. Były potężne budynki komitetów wojewódzkich (palono je przecież w grudniu 1970 r.), także powiatowych, czy gminnych. Prace w tych obiektach mieli wyłącznie członkowie PZPR (jak mi się wydaje).

Przypominam – za Wikipedią, że założona blisko 70 lat temu, tj. 15 grudnia 1948 r., a rozwiązana 30 stycznia 1990 r.:

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza (PZPR) – monopartia komunistyczna utworzona 15 grudnia 1948, poprzez połączenie Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej, po przeprowadzeniu czystek w ich szeregach. Określana również jako realno-socjalistyczna, sprawująca rządy w PRL w latach 1948–1989.

Realizowała ideologię marksizmu-leninizmu. Zgodnie z obowiązującą terminologią partyjną i deklarowanymi założeniami ideowymi, PZPR stanowiła awangardę rządzącej klasy robotniczej.

Działalność PZPR (oparta na obowiązującym w bloku wschodnim modelu monopartyjnym), w ramach międzynarodowego ruchu komunistycznego i państw demokracji ludowej, podporządkowana była WKP(b)/KPZR(najbardziej do 1956).

W czasie swojego istnienia, PZPR była partią masową, kierującą centralnie zarządzaną i zbiurokratyzowaną gospodarką, sprawującą władzę państwową w sposób autorytarny, dążącą do totalitarnego kontrolowania wszystkich sfer życia społecznego.

Na kilka milionów członków PZPR (ponad 3 ml w 1980 r.) część z nich stanowiła zatem **aktyw/beton partyjny**, a więc była to taka grupa Polaków, dla których etatowa praca w partii była po prostu ich zawodem.

Uważam zatem, że **ta część etatowych pracowników różnego rodzaju komitetów powinna utracić przywileje emerytalno-rentowe związane z okresem pracy etatowej w strukturach organizacyjnych PZPR.**

Moja petycja nie dotyczy tych osób, które w zakładach pracy, instytucjach, uczelniach, itp. były nieetatowymi funkcjonariuszami partyjnymi, a takowych także znam, aczkolwiek przez całe swoje życie (81+) byłem bezpartyjny.

Skoro jednak członek PZPR dobrowolnie zdecydował się już na pracę etatową w partyjnym aparacie, czerpiąc z tego tytułu materialne i niematerialne korzyści, jakich nie posiadali w ogóle członkowie PZPR, nie mówiąc już o osobach bezpartyjnych, a korzyści te przełożyły się z czasem także na ich emerytury lub renty, to obecnie powinni oni w części choćby utracić te korzyści.

Tzw. ustawa dezubekizacyjna uderzyła w winnych i niewinnych (tak uważam). Nie można jednak mówić o braku winy tych Polaków, którzy dla różnorodnych korzyści, także materialnych – podjęli pracę w aparacie partyjnym, na etatowych stanowiskach ściśle partyjnych.

Jako iż nie byłem członkiem PZPR nie mam wiedzy o formalnych strukturach (KC, KW, KP, gminne, zakładowe). To jest oczywiście do ustalenia i sprawdzenia.

Liczba etatowych pracowników PZPR może być oczywiście większa niż liczba osób objętych ustawą dezubekizacyjną. W 1980 r. liczba członków PZPR przekroczyła bowiem ponad 3 ml osób

Uważam więc, że **rozliczenie się z tą grupą osób** było by dopełnieniem sprawiedliwości dziejowej. Wymaga tego poczucie dziejowej sprawiedliwości i przyzwoitości.

Nie sięgam oczywiście do PSL (ZSL), czy SD, bowiem faktycznie były tzw. „przystawki”, podczas gdy PZPR ma swój sowiecki rodowód, co nie budzi jakiegokolwiek wątpliwości.

Tak więc owi etatowi pracownicy powinni obecnie być rozliczeni.

Owo rozliczenie jest możliwe poprzez ustawowe uregulowanie (obniżenie) ich świadczeń emerytalno-rentowych, które uzyskali także poprzez pracę za partyjnych etatach, co jest bardzo proste do ustalenia przez ZUS.

Tak więc proszę uprzejmie o nadanie ustawowego biegi tej petycji.

Z poważaniem